

„Sem Brusel strkat nos nebude!“ Senátorka Kovářová alarmuje. Rodič 1 a 2? To není vše

- CZ24 News | 5. března 2023

ČESKO: „Nelze je sjednocovat ani harmonizovat na stejnou úroveň jako zásuvky nebo nabíječky do mobilních telefonů,“ hovoří o rodinných vztazích senátorka, známá advokátka, která se specializuje na právo rodiny, Daniela Kovářová v souvislosti s plánem na uznávání rodičovství určené v jednom členském státě EU ve všech ostatních. Obává se, že Evropské osvědčení o rodičovství může být povinné.

Hovoří se o tom, že by rodičovství určené v jednom členském státě EU bylo uznáno ve všech ostatních členských státech bez zvláštního postupu. Mělo by existovat Evropské osvědčení o rodičovství. Jak je projednávání daleko?

Rodinné právo patří mezi oblasti výsostné pravomoci členských států. Je to pochopitelné, protože ze všech odvětví práv je právě rodinné právo nejvíce svázáno s tradicemi a zvyky a nejvíce vychází z autentických společenských poměrů, které mají své opodstatnění, logiku a hluboké zakořenění. Z toho plynou legitimní a pochopitelné odlišnosti právních úprav rodiny a rodinných vztahů. Nelze je sjednocovat ani harmonizovat na stejnou úroveň jako zásuvky nebo nabíječky do mobilních telefonů, protože národní úpravy zrcadlí zvláštnosti dané rozdílnými společenskými a historickými zdroji zemí, národů a národností.

Jaký je tedy váš názor v této otázce? Kde vidíte přínos a kde spíš komplikace?

Evropská komise příliš tlačí na pilu a snaží se vychovávat jednotlivé evropské země v tom, co si mají myslet a jak mají postupovat. Přínos nařízení nevidím žádný, leda negativní. Měli bychom se těmito tlakům rozhodně postavit a říct, že tohle je náš píseček a že sem Brusel nemá strkat svůj nos. Chceme-li změny v oblasti rodinného práva, pak musejí vyjít zespodu, ze společnosti. Až se naše společnost reálně sama posune jinam, tak si český Parlament schválí právní úpravu odpovídající této společenské změně. Dodávám, že Evropská komise tento návrh poslala před Vánocemi a na vyjádření k tak zásadním otázkám nechala členským zemím velmi málo času. To taky vypovídá o něčem velmi nelichotivém.

Do jaké míry vlastně rodinné právo náleží do pravomoci členských států? Jak do něj mohou, nebo nemohou zasahovat procesy nastavené Evropskou unií, komisí nebo radou?

Rodinné právo patří do výlučné pravomoci členských zemí, nicméně opakovaně zaznamenáváme snahy do těchto exkluzivních sfér zasahovat. Vidím to od svého zvolení. Pokaždé na tyto konflikty upozorňuji, nicméně zatím jsem se svými námitkami osamocena. Proto je potřeba velmi pozorně sledovat vyjednávání každé evropské legislativy už od začátku. Riziko je jinak totiž následující: V první fázi, kdy probíhá jednání o návrhu směrnice nebo nařízení a tvoří se prvotní pozice ČR, často slyšíme, že není třeba se stavět proti, protože vyjednávání je přece teprve na počátku a že budeme mít prostor a čas pro připomínky. Jenomže o pár měsíců později je směrnice či nařízení hotovo a najednou je pozdě a ze všech stran slyším, že je musíme schválit, protože už se s tím nedá nic dělat.

Myslíte si, že by se Evropské osvědčení o rodičovství mohlo stát povinné? A co by to znamenalo?

Tato obava je naprosto namístě, protože právě tak to s evropskými tisky probíhá. Proti tomuto

návruhu se zdrženlivě postavila i česká vláda, byť její pozice je velmi diplomatická a opatrně formulovaná. V tomto případě jsou možné dvě varianty a obě jsou dosud otevřené: První možnost je podpora skeptické pozice vlády. Tuto variantu jsem navrhla ve své zpravodajské zprávě pro senátní Podvýbor pro rodinu. Druhou variantu schválil Podvýbor pro rodinu po proběhlé diskusi a ta je ostřeji formulovaná jako zásadní nesouhlas s předkládaným návrhem. Tato pozice je vhodná pro odvážný suverénní stát. Předpokládám, že takový postoj k návrhu zvolí například Slovensko, Maďarsko a Polsko.

Jaký dopad by mělo uznávání rodičovství určeného v jednom členském státě EU ve všech ostatních členských státech bez zvláštního postupu na děti?

Evropská komise má zjevně ambici sjednotit rodinné právo ve všech členských státech stejně, čímž ovšem smaže individuality a společenské poměry. Tato snaha je zabalena do líbivých marketingových hesel, jakými jsou např. „každé dítě má právo na stejný přístup ve všech členských státech“. Ale právo má přece odrážet specifické společenské poměry v konkrétní zemi, nemá být nadirigováno zvenčí jako nějaké všespasitelné dobro. Jako všem nepadne jedna velikost košile, neexistuje ani žádná ideální univerzální právní úprava, jak se nám unijní byrokraté snaží namluvit. Odlišnosti rodinného práva mezi zeměmi a národy mají své hluboké opodstatnění. Pokud se podaří toto nařízení prosadit, tak si budou někteří rodiče vyzobávat výhodné právní úpravy a jezdit za nimi tam, kde to pro ně bude nejvýhodnější. A takové obcházení českého práva mi připadá nepřijatelné.

Matriky by nově měly vydávat nový vzor rodného listu dětem stejnopohlavních párů. Termíny „otec“ a „matka“ v něm nahradí identické kolonky s názvem „rodič“. Je to podle vás v pořádku?

V pořádku to není. Otec má úplně jinou roli v životě dítěte než matka. Kdo si myslí, že jsou to zaměnitelné role, ten o vývojové psychologii a o vztazích mezi lidmi neví vůbec nic. Anebo to velmi dobře ví, ale odlišnosti a rozdíly cíleně popírá. Nevím, která z variant je horší. A dítě nepotřebuje nějaké bezpohlavní rodiče, ale právě matku-ženu a otce-muže, aby v pořádku dospělo.

Vláda plánuje zrušit desítku daňových slev včetně slevy na manžela či manželku a na polovinu, tzn. na maximálních 1000 Kč ročně, zvažuje snížit státní příspěvky u stávajících smluv stavebního spoření. U nových smluv by se mohly zrušit úplně. Změní se i podpora důchodového spoření, řekl Právu ministr financí Zbyněk Stanjura. Co na to říkáte?

Stát utrácí desítky miliard za nesmysly. Nevím, proč se najednou musí začít šetřit na lidech. Navíc jde o izolované nápady, které netvoří žádný celek. Takhle reformu veřejných financí dělat nelze.

Sledovali jsme ve Sněmovně obstrukce kvůli valorizaci penzí. I to v podstatě patří k rodinné politice státu. Co na změny říkáte vy?

Jde o změnu jednoho parametru, namísto skutečné, už roky slibované, komplexní důchodové reformy. Připouštím, že na valorizaci mohou být různé legitimní názory, ale snahu vlády protlačit tyto změny nestandardním způsobem ve zkráceném řízení považuji za nepřijatelný nátlak na Parlament. Obstrukce jsou proto docela pochopitelné.

Zásadní a zároveň velmi jednoduchá věc, kterou řeší téměř všechny rodiny s dětmi, je rekordní zdražení prakticky všeho, které nemá konce. Přitom všude slyšíme pouze o úsporných opatřeních. Jednoduše řečeno, jak tuhle krizi české rodiny podle vás zvládnou?

Jsme teprve na samém začátku krize. Obávám se, že bude mnohem hůř. Říkám to všude už rok, ale namísto konstruktivního řešení jsou jedinou reakcí na mé bubnování odsudky, nálepkování a

umlčování, že nemám zbytečně strašit. Už rok na všech fórech tvrdím, že podstatou současné ekonomické krize je novodobé grýndýlové náboženství, omezování fosilních paliv a poslouchání zmanipulovaných nářků podnebíčkářů, což všechno promítáme do zákonů, čímž zdražujeme všechno zboží. Politici, kteří mají vysoké příjmy, svými rozhodnutími ožebračují rodiny, na které dnešní doba dopadá nejvíc. Ve skutečnosti tyhle klimanesmysly vždycky dopadnou na ty nejchudší. A bohatí si za pomocí dotací z daní všech pořídí další elektroauto. Z těchto konců mi krvácí srdce.

Je něco, co stát udělal v poslední době ve prospěch českých rodin s dětmi?

Na nic si nevzpomínám. Rodina jako základní společenská instituce je naopak pod neustálým destrukčním tlakem, namísto aby ji stát chránil a podporoval. Protože rodina je pro život každého z nás to nejdůležitější.

[ZDROJ](#)